

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

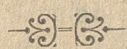
ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Σὰν ἤρθ' ἡ ἀνοιξη μὲ τὰ λουλούδια
καὶ σὲ τραγοῦδι ἐωθινὸ
τ' ἀηδόνια ἔσμιξαν μὲ τ' ἀγγελούδια
ποῦ γάμος ἔγινε στὸν Οὐρανό,

Τότες ἐγιόρτασες, γλυκειὰ Πατρίδα,
μὲ τὰ λειοντάρια ποῦχες παιδιὰ
κι' ἔκαμες θρύμματα τὴν ἀλυσίδα
ποῦσουν δεμένη μὲ τὴ σκλαβιά.

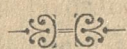
Τότες ἐγιόρτασες, ἀντρειωμένη,
καὶ σὺ τοὺς γάμους σου τοὺς μυστικούς
ποῦ μὲ τὴ δόξα στεφανωμένη
κόσμους ἀνάστησες Ἑλληνικούς.

Κι' ἐκεῖν' ἡ ὥμορφη σεμνὴ γιορτὴ σου
μὲ τὸ τουφέκι, μὲ τὸ σπαθί,
δείχνει ὀλόφωτη τὴν ἀρετὴ σου,
δείχνει τὴν ἀνοιξη τὴν εὐανθή,

Ποῦ γιγαντώνεται μέσ' στὴν ψυχὴ μας
γιὰ σέ, Πατρίδα Ἑλληνική,
κι' εἶναι θρησκεία μας καὶ προσευχὴ μας
ἀνοιξη ὅμοια νάρθη κι' ἐκεῖ,

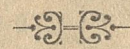
Ἐκεῖ ποῦ ἄλυωτο μένει τὸ χιόνι
μέσ' στοῦ χειμῶνος τὴ σκοτεινιά
καὶ ξεπαγιάζει καὶ φαρμακώνει
κάθε δική μας σκλάβα γενιά.

Γλυκὺς ὁ ἥλιος σου, Πατρίδα, θάρτη
στοὺς σκλαβωμένους παρηγοριά.
κι' ἀπὸ τὰ λούλουδα τ' ἀγνὰ τοῦ Μάρτη
θὰ φέρῃς ἄρωμα τὴ Λευτεριά.

Κι' ἂν σὲ σκεπάζουνε σύννεφα μαῦρα
κι' ἂν φθάσῃς ἀγριὸς σὲ ἀπειλή,
ἕνας Καλόγηρος ἀπὸ τὴ Λαύρα
κάθε φοβέρά μας διαλεί.

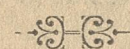
Κι' ἂν εἴν' οἱ στόλοι θερῖα μπροστά σου
γιὰ νὰ σοῦ πνίξουν κάθε ζωὴ,
μέσ' στὰ γαλάζια τὰ κύματά σου
Κανάρη κρύβεται ἀντιβोध.

Τὰ παληκάρι σου τὰ πεθαμένα,
ξυπνοῦν ἀθάνατα καὶ ζωντανά,
μὲ τὰ στεφάνια τοὺς τὰ ματωμένα,
μὲ τὰ στεφάνια τοὺς τὰ φωτεινά,

Καὶ μὲ χαμόγελο σεμνὸ στὸ στόμα
ἤρθαν οἱ μάρτυρες νὰ σ' εὐχηθοῦν
«στοὺς ἴδιους βράχους, στὸ ἴδιο χῶμα
»Φεραῖοι πάλι νὰ γεννηθοῦν.

»Καὶ πάλι ἀνοιξη νὰ ξανανθίσῃ
»καὶ πάλι Μάρτης ν' ἀναστηθῇ,
»σημαία Λαύρας νὰ κυματίσῃ
»καὶ νὰ ξαστράψῃ Διάκου σπαθί!»

Ὡ τοῦ μεγάλου φωτὸς μητέρα,
ποῦ τ' ὄνομά σου τὸ Ἑθνικὸ
πανηγυρίζεις τὴν ἴδια μέρα
μὲ τ' ἀρραβώνιασμα τὸ Θεϊκό,

Μ' ὅσα θηρία καὶ νὰ παλεύῃς,
γιὰ σένα Χάρος δὲν θὰ βρεθῇ!
Μεγάλῃ πάντα θὰ βασιλεύῃς
καὶ θ' ἀνατείλῃ καὶ θ' ἀπλωθῇ

Θερμὸ τὸ βλέμμα σου, γλυκὸ τὸ φῶς σου
σὲ μυρωμένη Ἀνατολή,
ποῦ κάθε σκλάβος πιστὸς λαὸς σου
λευτερωμένος θὰ σὲ φιλῇ!

Λίγα τὰ βέσπαρα, μικρὸς ὁ θεῖος
θάνατος τοῦ σκλάβου ποῦ σὲ ποθεῖ.
Νά τοι ἀντιβोध καὶ τὸ κλέος
τὸ καλὸν τοῦ κόσμου ν' ἀνταρτίσῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΣΟΥΡΙΟΥ

**Ὁ Γιάγγης κι' ὁ Μαρής
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

Γ.—

Τέλος πάντων καὶ ἐν συνόψει,
τραγουδῶ κι' ἐγὼ Μαρή,
σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὴν ὄψι
τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερή,
ἂν καὶ κατ' αὐτὸν τὸν χρόνον
ποῦ τὰ ὅπλα μας ἀργοῦν,
δὲν γνωρίζω παρὰ μόνον
γέρους ποῦ μοιρολογοῦν.

Ὡ Ἑλλάδα μου καυμένη!
Σὲ μὴν ἄκρη πεταμένη
οὐδετέραν καὶ νεκράν

σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὴν ὄψι τῶν γερόντων τὴν οἰκτρὰν!
Καὶ τὸ νέον καθεστῶς σου τὸ ὑπέροπτε οἰκτρὸν,
τὸ γνωρίζ' ἀπὸ τὴν ὄψι τοῦ κυρ Μήτσου τῶν Πατρῶν.
Καὶ πῶς ἔμεινες, Μητέρα,
κι' ἀπὸ χρῆμα οὐδετέρα
κι' ἐντελῶς χωρὶς λεφτό,
ἄφ' τὴν ὄψι τοῦ Δραγούμη τὸ ἐγνώρισα κι' αὐτό.

Πῶς ἐμύρισε σαπίλα ἐποχῆς προγενεστέρας,
πῶς ἡ πείνα τὰς μητέρας
τῶν ἐφένδρων σου θερίζει,
ὁ καθένας τὸ γνωρίζει.
Πῶς τοῦ Γούναρη ὁ μύλος
ὅπως θέλει κάθε φίλος
ἀναλόγως θὰ γυρίζη,
πῶς τὰ κτήματα τοῦ κράτους ὁ Δραγούμης τὰ χαρίζει
σ' ἕναν κι' ἄλλο τουρκαλᾶ,
τὰ γνωρίζουμε καὶ ταῦτα καὶ τὰ ξέρουμε καλά.

Πῶς καμμὰ ἐμπιστοσύνη δὲν μᾶς ἔχουν οἱ Συμμάχοι
καὶ θὰ μείνουμε μονάχοι
ν' ἀρμενίζουμε τοῦ βρόντου μέσ' στὴ μέση τοῦ γιалоῦ,
ἄφ' τὴν ὄψι τοῦ Σεράϊ τὸ γνωρίζω πρὸ πολλοῦ.
Καὶ τὴν εὐνοίαν, Μητέρα,
ποῦ λαμβάνεις κάθε μέρα
ἄφ' τὸν Αὐστρογερμανό,
τὴ γνωρίζω μὲ τῆς βόμβες πῶρχοντ' ἄφ' τὸν οὐρανό!

Τοῦ Κομιτατζή τὴ μέθη,
ποῦ ἐλεύθερος ἀφέθη
στὰ χωριά μας νὰ σκιρτᾷ,
ἄφ' τὴν ὄψι τοῦ Πασσάρωφ τὴν γνωρίζω ἀρκετά.
Καὶ πῶς χαίρετ' ἡ Τουρκία
ποῦ δὲν εἶχα τὴ βλακεία
νὰ κινήσω γιὰ τὴ Σμύρνη, εἴτε γιὰ τ' Αἰβαλή,
τὸ γνωρίζ' ἀπὸ τὰ τσάγια τοῦ Γκαλήπ τοῦ Κεμαλή.

Ὡ Ἑλλάδα μου καυμένη,
χρυσόποδα δεμένη
σὲ φουρτοῦνα σκοτεινὴ!
Ὅλα, ὅλα τὰ γνωρίζω

καὶ τὸ γῆρας μακαρίζω
τοῦ κυρίου Στεφανῆ!

Μ' ἔμπνευσι, Μαρή, μεγάλη
θέλ' ἡ Μοῦσά μου νὰ ψάλλῃ
τὴ γιορτὴ ποῦ ξημερώνει,
μὰ τὸ γῆρας τὴν παγώνει!
Ἔρχομαι νὰ καμάρῶσω
καὶ νὰ δαφνοστεφανώσω
παλαιούς καὶ νέους Διάκους,
κι' ἀποτόμως σταματαίνω
ποῦ στοὺς δρόμους ἀπανταίνω
τοὺς παρόντας βρυκολάκους
καὶ ἡ Μοῦσα μὲ τὴ λύρα
μένει ἔτσι κι' ἀδρανεῖ
ποῦ θαρρεῖς πῶς εἶναι στείρα
σὰν τὸν μπάρμπα Στεφανῆ.

Μ' ἂν περνᾶω τὸν καιρὸν μου
ἐν μωρία περισσῇ,
τραγουδῶ τὸ «λιγερόν μου»
καὶ τραγούδα το καὶ σύ,
ἂν καὶ τίποτα στὸ Κράτος δὲν ὑπάρχει λιγερόν,
ἀπὸ δὲ τ' ἀνωρθωμένα
νὰ γνωρίζῃς πῶς κανένα
δὲν ἀπέμεινε γερόν.

Τραγουδάω τὸ «Ξυπνᾶτε καὶ ἡ σάλπιγξ μας ἤχει»
ἀλλὰ δὲν ξυπνᾷ κανένας ἐν αὐτῇ τῇ ἐποχῇ
παρὰ μόνον οἱ γενναῖοι βουλευταὶ τῆς εὐκαιρίας,
μὲ τὴ σάλπιγγα ξυπνᾶνε τῆς στενῆς περιφερείας
κι' ἐποχὲς εὐτυχισμένες
ἀναχαίρονται π' ἀκοῦν
κι' ἐκλογὲς ἀσφαλισμένες
οἱ πατέρες προσδοκοῦν.

Τραγουδῶ «Ἀναστηθῆτε
καὶ τὸ θάρρος μιμηθῆτε
καθενὸς σταυραετοῦ»
ἀλλ' ἀντὶ ν' ἀναστηθοῦνς,
καθημερινῶς ψοφοῦνε
τὰ μουλάρια τοῦ στρατοῦ
καὶ τὰ χάνωμεν μοιραίως ἀπὸ τύχην δυσμενῇ
ποῦ τὸ Κράτος μας παιδεύει,
κι' ὁ Σκουλούδης τὰ κηδεύει
κι' ὁ Δραγούμης τὰ θρηνηῖ!

«Μαύρ' εἶν' ἡ νύχτα στὰ βουνά, στοὺς βράχους πέφτει χιόνι»
Κι' ἐδῶ, Μαρή, μεθοδικῶς
πέφτει τὸ μάρκο διαρκῶς
καὶ τὸ ναπολεόνι
καὶ δροῦν ἐξίσου ζωηρῶς
κι' ἡ δύο προπαγάντες
κι' ἐν ὥραις τοῦ πυκνοῦ πυρὸς
οὐδετεροῦμεν πάντες.

«Ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη χαλασμός, χτυπᾶτε πολεμάρχοι»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

Καὶ μόνον ὅταν λείψουνε αὐτοὶ ἀπὸ τὴ μέση
ἡ Ἑλλάς καὶ οἱ Ἕλληνες, μπορεῖ νὰ ἀλλάξῃ θεοί.

Τραγουδῶ « Ἐμπρὸς γενναῖοι γὰ βροντᾶ τὸ καριοφύλλι »
 κι' ἡ Κυβέρνησις ποῦ κλαίει,
 μὴν τὸ τραγουδᾷς, μοῦ λέει.
 κι' οἱ χοτζάδες εἶναι φίλοι.
 Φίλος κι' ὁ Ἀλῆ Μουχτάρης, φίλος κι' ὁ Κερίμ ἀγᾶς
 κι' ὅσους Τούρκους ἐνθυμεῖσαι π' ἄλλοι τ' ἔσφαζαν ἡμαννάδες,
 θὰ τοὺς ἔχῃς βουλευτάδες
 εἰς τὰς νέας ἐκλογάς.

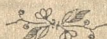
Ἐμπρὸς τὸν Τούρκο σφάξετε,
 τὸν τύραννο σπαράξετε
 ἔλεγαν οἱ Φεραῖοι,
 ἀλλὰ οἱ Τούρκοι σήμερα κι' ἀκόμα κι' οἱ Ὀβραῖοι,
 μέσ' στὴ Βουλὴ τοῦ Γούναρη ἀπλῶσαν τὴν ὁρὰ τους
 κι' αὐτοὶ τὴν ἀναγέννησιν ἀνέλαβον τοῦ Κράτους.

Ὅσο Μαρῆ, κι' ἐχάρηκα
 ποῦ τόσ' αὐτὰ βουλγάρικα
 εἰς τὸ Κιλκίς ἔδαγκοῦσα.
 Ἡ Βουλγαρία, φίλε μου, τὸν Γούναρη φιλοῦσα,
 καμμιὰ κακία δὲν βαστᾷ γι' αὐτὰ πᾶχουν περάσει
 παρ' ἄστηνε μονάχη τῆς στὸ σπίτι σου νὰ δράσῃ,
 καὶ ἂν ὁ κάθε βούλγαρος δὲν γίνῃ ἀγγελοῦδι,
 νὰ μᾶς τρυπᾷς τὴ μύτη μας ἐμὲ καὶ τοῦ Σκουλούδη.

Τ' ἄθλα τοῦ Μάρκου Μπότσαρη καὶ τοῦ Καραϊσκάκη,
 ἃς μὴ σὲ γαργαλίζουν μεσ' στὴν οὐδετερότητα·
 κι' ἂν θέλῃς νᾶσαι προσφιλὴς στὸ κάθε γεροντάκι,
 νάβρῃς κανένα φάρμακο γιὰ τὴν ἀνικανότητα,
 γιατί κι' ἂν κάνουν οἱ γιατροὶ θεκλάμες πῶς τὸ βρῇκαν,
 εἰς ἐκκρεμὴ κατάστασιν τοὺς πάσχοντας ἀφήκαν !

Ἀπαγορεύεται ῥητῶς
 ἀπὸ τὸ νέον καθεστῶς
 νᾶχῃς ὁρμᾶς Πετρόμπεη καὶ θάρρος τοῦ Τζαβέλλα.
 Γερόντων ὑπολογισμοὶ
 κάνουνε κάθε σου ὁρμὴ
 νὰ θεωρῇται τρέλλα.
 Κι' αὐτὸς ποῦ με τὸν «Κήρυκα» ἐβγῆκε καὶ κηρύττει,
 θαρρῶ πῶς εἶναι γλήγορα γιὰ τὸ Δρομοκαῖτη !

Κατὰ τοὺς νόμους, φίλε μου, τοῦ Γούναρη τοὺς νέους,
 σ' ἀπαγορεύω νὰ μιλῇς γιὰ Κολοκοτρωναίους
 καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους ἥρωας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης,
 ποῦ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς πολιτικῆς εὐθύνης
 ἐπῆγαν καὶ τὰ βάλανε με τὸν Ὁμέρ Βριώνη,
 καθόσον ἄλλοι βέβαια ἦσαν ἐκεῖν' οἱ χρόνοι
 καὶ ἄλλοι οἱ σημερινοὶ ποῦ ἐν τῇ πολιτείᾳ
 συνδέεται ἡ λογικὴ με τὴ φαυλοκρατία.

« Ἀντρειωμένα μου παιδιὰ κοντά μου μαζωχτῆτε »
 ὅσοι τὸ τραγουδοῦσατε, νὰ μὴν τὸ ξαναπῆτε,
 ἔνεκα ποῦ μᾶς πλάκωσαν ἀχρηματίας νέφη
 καὶ τὰ παιδιὰ ὁ Στέφανος δὲν ἔχει νὰν τὰ θρέφῃ.
 Κι' ἔνεκ' αὐτῆς τῆς φοβερᾶς τῆς ἀναπαραδίας,
 ἔνεκα τὰς ἐδώσαμεν στοὺς παῖδας τὰς ἀδείας
 κι' ἔνεκα ποῦ δὲν ἔχομεν οὔτε ψωροδεκάρα
 μᾶς ψόφησαν καὶ τ' ἄλογα οὐδέτερά στα κάρρα.

Χωρὶς νὰ μοῦ φιλονεικᾷς,
 τὰς σκέψεις τὰς πολεμικὰς
 νὰ τὰς ἐγκαταλείψῃς.

κι' ἂν διαρκῶς ἐπιδρομὰς ἀκοῦς καὶ καταλήψεις,
 ἐσὺ τυφλὰ νὰ περπατῇς
 κι' οὐδετερότη νὰ κρατῇς
 μέχρι ἀπελπισίας,
 καὶ προτιμότερον νὰ ζῇς φτωγὰ καὶ κακομοίρικα,
 παρὰ ν' ἀκοῦς τὸν «Κήρυκα»
 ποῦ γράφει ὁ Μεσίας.

Καμμιὰ μὴ δίνῃς προσοχὴ
 σ' αὐτὰ ποῦ ξανακατηγῇ
 αὐτὸς ὁ ταραξίας,
 ὦν εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν φαντασιοπληξίας.
 Καμμιὰ μὴ δίνῃς προσοχὴ σ' αὐτὸν τὸν φαμπαρόνον
 ποῦ σ' ἐσυμβούλευε νὰ πᾶς με τοὺς Συμμάχους μόνον,
 ἀλλὰ νὰ συμμορφώνεσαι καθ' ὅλα με τοὺς γέρους
 ποῦ ξέρουνε καὶ παίζουνε τὴ μπάλα μ' ἀμφοτέρους,
 καὶ τούτου ἔνεκεν, Μαρῆ, ἀπὸ μιὰ μάντα κι' ἄλλη,
 μᾶς ἔρχονται θαυμάσια ἢ μπάλες στὸ κεφάλι !

ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ἔνεκα τῆς ὀργῆς τοῦ Ἄρεως,
 στερούμεθα ἐντελῶς ζαχάρεως
 καὶ πίνουμε καφὲ με μέλι,
 ὅπως ἡ χάρις του τὸ θέλει.
 Στερούμενοι ἐπίσης φωτισμοῦ
 ἐλλείψει κάρβουνου κι' ἡλεκτρισμοῦ,
 με τῆς σελήνης φῶς δειπνάμε !
 Κι' ἔτσι, χωρὶς νὰ ἤμεθα γαμποί,
σελήνην μέλιτος περνᾶμε
 πολὺ ὥραϊα, δόξα τῷ πατρί.

Φάλαττα.

ΝΤΕΜΙ-ΣΕΖΟΝ

Ποιητικὴ ντεμι-σεζὸν ὀλόγουρά μας θάλλει
 καὶ τὸν χειμῶνα τὸν πεζόν, νεκρὸν ἢ Μοῦσα ψάλλει.
 Ντεμι-σεζὸν φορέματα,
 ντεμι-σεζὸν καπέλα,
 ντεμι-σεζὸν μπερδέματα
 τοῦ νηοῦ με τὴν κοπέλα.
 Μεγάλῃ κίνησις πτερῶν καὶ φαντεζί θελγόντων
 καὶ κίνησις τῶν κεφαλῶν συζύγων πληρωνόντων.

Ντεμι-σεζὸν μᾶς ἤρθανε, συρμοὶ χαριτωμένοι
 καὶ βγαίνουν ἔξω κάτασπροι λαιμοὶ φυλακισμένοι.
 Ἡ φοῦστες συνηθίζονται
 πολὺ κοντοκοιμημένες.
 Παπάδες σκανδαλίζονται
 μὲ γάμπες ἐκθεμένες.
 Κρύβονται τώρα τὰ μανσὸν κι' ἡ γοῦνες ἢ βαρεῖες
 ταφτάδες θὰ στολίσουνε ντεμι-σεζὸν κυρίες.

Τώρα θὰ βγοῦν τὰ ψάθινα τῆς μόδας καπελῖνα
 τὰ μαθησμένα γουνερά πᾶνε στὴ νεφθαλίνα.
 Καὶ παναμάδες γυριστοὺς
 θὰ βλέπωμεν μυρίους
 εἰς ἀφελεῖς καὶ γελαστοὺς
 ντεμι-σεζὸν κυρίους.

Τώρα θ' ἀλλάξουν οἱ συρμοὶ· κι' ὀλίγον κατ' ὀλίγον
 θὰ φεύγουν οἱ ἐνδοιασμοὶ ντεμι-σεζὸν συζύγων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Πάρις ὁ ἅγιος γενοῦν
 ὁ ἱεροφάνης καὶ μαυρὸς.
 Ἀπὸ τῆς ἡρώδους ἡμεῖς
 καὶ ἱόδιον . . . ὁ Ταῦρος !

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
54-ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ-54

* ΣΤΙΧΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ *

ΣΤΟΝ «Α-Ω»

Ἄλφα Ὠμέγα, ποῦ εἶσαι ;
Τί γίνεσαι ; Τί κάνεις ;
Τὴν πέννα ὅπως ἄλλοτε
δὲν βλέπω νὰ τὴν πιάνης.

Ποῦ εἶν' αὐτὰ τὰ φλογερὰ
καὶ πύρινά σου ἄρθρα,
κλονιζομένην τὴν Ἀντάντ
πῶδες περὶ ἅψ' τὰ βάθρα,
νὰ σβύεται καὶ νὰ τριβεται
μπροστά σου καὶ νὰ λυώνη
σὰν νάταν ἀπὸ χιόνι ;

Ἐγραφε πῶς ὁ Γερμανός,
τοῦλάχιστον ἐντὸς μηνός
θὰ φθάσῃ στὸ Παρίσι
νὰ δέσῃ τὸν Ποανακρὲ
κι' ἄμὰ ν' ἀπογυρίσῃ
κινώντας στὸλο καὶ στρατὸ
τῆς Βρεττανίας κόντρα,
νὰ δρασκελίσῃ τὸ Καλαί
νὰ πάῃ μέσ' τὴν Λόντρα
καὶ σ' ἓνα μόνον νεῦμα του
οἱ Γερμανοεβραῖοι,
στὸ ἄρμα του πισθάγκωνα
νὰ δέσουνε τὸ Γρέυ.

Κι' ἐκεῖθε ν' ἀποδιδοῦσθῃ
ὁ φίλος σου στὴ Ρίγα
καὶ νάμπῃ στὴν Πετρούπολι
χωρὶς πολλὰ καὶ λίγα.
Καὶ τέλος πάντων ἔγραφε
κι' ἔλεγε περιτράνω,
πῶς τὸ γουρουνοτσάρουχο,
τὸ φέσι καὶ τὸ κράνος
ἐνούμενα θὰ γίνουνε
εἰς φοβερὸς πολύπους
νὰ σβύσῃ στὴν ἀγκάλη του
κι' ἑμᾶς τοὺς ἐπιλοίπους.

Ἀλλὰ τὸ Ὑπρ καὶ τὸ Ἰζέρ,
τοῦ Μάρνη τ' ἀσιδέντε
(ἐκεῖ ποῦ ἔχασε ὁ Κλοῦκ
τὸ ἄστρο τοῦ πουνέντε)
τῆς Ρίγας ἡ ἀντίστασις
καὶ τοῦ Βερδὲν ἡ πάλῃ
καὶ τὸ ἀξιοθρήνητον
τοῦ Γερμανῶνε χάλι,
τῆς Σαλονίκης οἱ στρατοί,
αἱ νίκαι τοῦ Καυκάσου,
τὰ διαφεύσανε γραμμὴ
τὰ προλεγομένα σου
καὶ οὕτω πῶς σ' ἐκάμανε
νὰ μαζωχτῆς στ' αὐγὰ σου.

ΧΩΡΙΤΗΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Η ΕΡΗΜΟΣΙΣ

Ὅσο πάει κι' ἐρημώνει
τὸ χαμψὸ τ' Ἀργοστολάκι.
Ὅσο κι' ἐπέσανε κοράκοι
καὶ τὸ φάσαν τὸ κορμί.
Ὅσο πάει κι' ἐρημώνει
τὸ φτωχὸ μας τ' Ἀργοστόλι.
Φεύγουν ὄλες, φεύγουν ὄλοι
πλοῦστοι καὶ φτωχοὶ γραμμὴ!

Σουαρεὶ δὲν κάνει πλεον
ἢ ψηλὴ τοῦ κοινῶν
καὶ Μπετόβεν ἁρμονία
δὲν ἀκούεται καμμιὰ.

Τὸ αἰῶνιο τοῦ Πόγκη
μᾶς καπνίζει τὸ τσιμποῦκι,
καὶ λαλοῦν οἱ φαῦλοι κούκοι
μέσ' στὴ μαύρη ἐρημιά!

Ἐρημώνει τὸ νησί μας
καὶ βουθοῦν δὲν θὰ μείνῃ.
Ὅπως ἡ Τραβιάτα φθίνει
ἢ χρυσὴ Κεφαλλονιά.
Καὶ τὸν τόπο τώρα πλέον
ποῦ δὲν ἔμεινε βουθοῦνι,
θὰ τὸν σώσῃ τὸ σαποῦνι
κι' ὁ Λουρδᾶς μὲ τὰ σχοινιά!

Ἐφυγ' ἡ χαρὰ καὶ πάει
κι' ἐδασίλειψε ἡ λύπη.
Πᾶν' τὰ πρόσωπα κι' οἱ τύποι
καὶ ἡ συναναστροφές.
Καὶ μᾶς ἔμεινε μονάχα
τοῦ Κοσμέτου ἢ τρουμπέτα,
Μεντζικῶφ ἢ σιλουέτα
κι' ἄλλες σχετικὲς μορφές.

Τί μᾶς ἔμελλε ἀλήθεια!
Ἔτσι καλομαθημένοι
καὶ παράδες φορτωμένοι
νὰ πνιγοῦμε στὰ ῥήγ'!
Ἔσθυσαν τὰ μεγαλεῖα
ποῦ μᾶς θάμπωναν τὰ μάτια
καὶ κρυστάλλινα παλάτια
εἰν' τοῦ Κούρτη μοναχά!

ΣΚΑΝΔΑΛΙΑΡΑ

* ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ *

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθν. Οἰκο-
νομίας ἀποφασίσαν νὰ ἐκμισθώσῃ τὴν
λιμνοθάλασσαν τοῦ Κονιάβου, ἐπὶ τῷ
σκοπῷ τῆς διαμορφώσεως ταύτης εἰς
ἰχθυοτροφεῖον, ἐξήτησε τὴν γνώμην
τοῦ κ. Δημάρχου περὶ τοῦ ἂν συμφέρει
ἢ ὄχι ἡ τοιαύτη ἐκμετάλλευσις.

— Ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος ἐτηλεγρά-
φησεν ὁ κ. Νομάρχης ὅτι τὴν θεωρεῖ
συμφέρουσαν καὶ λυσιτελὴ διὰ τὸν τό-
πον, συνάμα δ' ὑπέδειξεν ὅπως ἐν τῇ
διακηρύξει τῆς σχετικῆς δημοπρασίας,
συμπεριληφθῇ ὅρος ἀποσπορῶν τὸν κίν-
δυνον τοῦ νὰ δυσχερανθῇ ὁπωσδήποτε
ἐκ μέρους τῶν ἀναλαμβάνοντων τὴν
ἐκμετάλλευσιν, ἢ ἀποξήρανσις τοῦ πέ-
ριξ τῆς λιμνοθάλασσης ἑλους.

— Ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα
Κοργιαλενίου Ἐπιτροπῆς ἐναρξέν τοῦ
ἔργου τῆς ἀποξηράνσεως, δι' ὃ ἔχει
ὀρισθῇ διὰ τῆς διαθήκης τοῦ αἰμνή-
στου Κοργιαλένιου πᾶσιν 400,000 δραχ-
μῶν, ἀναμένεται πρὸς τοῦτο ἡ ἐγκρίσις
τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς
τοῦ κληροδοτήματος εἰς ἣν εἶχε ὑπο-
βληθῇ ἢ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ κ. Β. Πι-
νιατώρου ἐκπονηθεῖσα σχετικὴ μελέτη,
ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἡ ἐγκρίσις δὲν θὰ
βραδύνῃ νὰ δοθῇ.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις συμπολίτης μη-
χανικὸς κ. Ν. Καμῆλος ἀνήγγειλε δι'
ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον,
ὅτι ὁ κ. Γ. Βεργωτῆς ἀντὶ τοῦ ποσοῦ
42,500 δραχμῶν τῷ ἀνέθεσε τὴν ἀνε-
γερσιν κτιρίου, τὴν γενικὴν ἐγκατάστα-
σιν τῶν ἀπαιτούμενων μηχανημάτων
καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ ἐν πλήρει λει-
τουργίᾳ χρησιμοποιηθησομένου ὡς Δη-
μοτικοῦ Οἰκονομικοῦ Συστατίου ἐν
Ἀργοστολίῳ.

— Ἡ κατασκευὴ τοῦ κτιρίου θέλει
εἶσθαι ἐξ ὀλοκλήρου σιδηρὰ κατὰ τὸ
Ἀμερικανικὸν σύστημα, οὕτως ὥστε νὰ
ἐπιτρέπῃ τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον με-
ταφορὰν του.

— (Σ. Ζ.) Καὶ πολλὸ ὀρθῶς, διότι ἂν
συμῇ νὰ θυμώσῃ κάποτε ὁ φίλος δω-
ρητὴς μὲ τοὺς Ἀργοστολιώτας, τὸ ξεδι-
σώγει ἀνθυμῶν καὶ τὸ μεταφέρει στὰ
Κορκομελάτα.

— Ἐντολὴ ὅμως τοῦ κ. Βεργωτῆ,
δηλοῦται διὰ τῆς ἰδίας ἐπιστολῆς πρὸς
τὸν Δήμαρχον, ὅτι προβαίνει οὗτος εἰς
τὴν ἐν λόγῳ δωρεάν, μόνον ὑπὸ τὸν
ὅρον νὰ ἀποφανθῇ τὸ Δ. Συμβούλιον
ὅτι ἀποδέχεται τὴν δωρεάν τοῦ Βερ-

γωτῆ προκρίνον ταύτην τῆς τοῦ Ἀρχι-
μαδρίτου κ. Παράνῃ.

— Καὶ ἁμέσως τὸ Δ. Συμβούλιον
ἐκλήθη εἰς συνεδρίασιν καὶ ἐγένετο ψή-
φισμα ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκτίθεται :

— «Ὅτι τὸ Συμβούλιον σκεφθὲν ὅτι
καθῆκον καὶ ἀποστολὴ τοῦ Δ. Συμβου-
λίου εἶναι πρὸ παντὸς ἡ ἐξυπηρέτησις
τοῦ δημοτικοῦ συμφέροντος, ἔχον δὲ
τὴν ἀντίληψιν, ὅτι τὸ δαπάναις τοῦ κ.
Βεργωτῆ ἀνεγερθῆσομενον κτίριον θέ-
λει εἶσθαι διὰ τὸν σκοπὸν εἰς ὃν ἀμφό-
τεροι αἱ δωρεαὶ (ἢ τοῦ Βεργωτῆ δηλο-
νότι καὶ τοῦ Παράνῃ) ἀποβλέπουσιν
ἀπερίως προσφορώτερον τοῦ ὑπὸ τοῦ
Ἀρχιμ. κ. Παράνῃ δωρηθέντος, προ-
κρίνει τὴν δωρεάν τοῦ ἐριτίμου καὶ με-
γάλου ἡμῶν συμπολίτου κ. Βεργωτῆ
κτλ.»

— Ὑπέβαλεν ὅμως τὴν παράκλησιν
τὸ Συμβούλιον εἰς τὸν Ἀρχιμ. κ. Πα-
ράνῃν ὅπως ἐν τῇ διακρινούσῃ τοῦτον
ὑπὲρ τοῦ δήμου μερίμνῃ του, ὑποδείξῃ
πρὸς ποῖαν χρῆσιν δέον τὸ ὑπ' αὐτοῦ
δωρηθὲν οἶκημα νὰ διατεθῇ.

— (Σ. Ζ.) Προεξοφλοῦντες τὴν γνώ-
μην τοῦ Σεβαστοῦ Ἀρχιμαδρίτου πα-
ρακαλοῦμεν τὸ Δημ. Συμβούλιον νὰ
χρησιμοποιήσῃ τὸ οἶκημα διὰ Δημοτι-
κὸν Φρενοκομεῖον, τοῦ ὁποῦ, ὁμολο-
γουμένως ἡ ἔλλειψις εἶναι λίαν ἐπαι-
σθητή.

— Ἐπίσης τὸ Δ. Συμβούλιον ἐν τῇ
τελευταίᾳ συνεδριάσει του, ἐψήφισεν
ὅπως παρακληθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀπα-
γορεύσῃ τὴν περαιτέρω ἐκ τοῦ τόπου
ἐξαγωγὴν ἐλαίου, ἥτις ἀθρόως κατὰ τὴν
ἐποχὴν ταύτην γινομένη, συντελεῖ εἰς
τὴν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν αὔξησιν τῆς
τιμῆς του καὶ ἀπειλεῖ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν
παντελεῖ ἔλλειψιν αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου.

— Ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης Ἀσ-
σου ἐτηλεγράφησεν εἰς τὰς ἀρχάς ὅτι
κατὰ τὴν 17ην τρέχοντος, εὐρέθῃ νεκρὸς
ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Κα-
ρυᾶς—Βαρυ, ὁ Ἀλέξανδρος Π. Παλα-
δάτος ἐκ Καρυᾶς.

— Ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος ὑψωθείσα
τελευταίως, ὑπερέβη τὰς διακοσίας δρα-
χμὰς τὸ χιλιόλιτρον.

— Ἐλπίζεται ὅτι αἱ τιμαὶ τῆς νέας
ἐσοδείας θὰ ᾔναι μεγάλαι, καὶ διὰ τοῦτο
οἱ σταφιδοκτῆμονες προσπαθοῦν διὰ
παντὸς τρόπου νὰ ἐξοικονομήσουν τὰ
ἐξοδα τῆς καλλιτεργίας.

— Ἐναπόκειται εἰς τοὺς κ. κ. βου-
λευτὰς ἡ μέριμνα τῆς ἐγκαίρου ἀποστο-
λῆς ἐνταῦθα, χαλκοῦ καὶ θείου.

— Ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Μπασιά,
ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν πρότασις νό-
μου περὶ συστάσεως Πατριωτικοῦ Συν-
δέσμου τῶν Ἑλληνίδων, σκοπὸς τοῦ
ὁποῦ εἶναι ὅπως διὰ τῆς ψηφισέως
του, ἐξοικονομηθῶσι σχετικοὶ πόροι
πρὸς διατήρησιν τοῦ κοινωφελεστάτου
καὶ εὐεργετικοῦ τούτου σωματείου.

— Οἱ βουλευτὰ κ. κ. Γεράκης καὶ
Καβαλλιεράτος λαβόντες τὸν λόγον κατὰ
τὴν συνεδρίασιν τῆς 21ης τρέχοντος ἐν
τῇ Βουλῇ, ὑπεστήριξαν τὴν ταχείαν
ἀποστολὴν τῶν καθυστερουμένων ὑπὸ
τῆς Κυβερνήσεως ποσῶν εἰς τὰς οἰκο-
γενείας τῶν ἐπιστάτων.

— Συνελθόντων εἰς συνεδρίασιν τῶν
μελῶν τοῦ Ἐργ. Συνδέσμου ὅπως λη-
φθῇ ἀπόφασις περὶ τῆς τύχης τῆς Σχο-
λῆς τῶν Ἀπόρων, κατόπιν τῆς ὁρητῆς
ἀρνήσεως τῆς Βαλλιανείου Ἐπιτροπῆς
διὰ τὴν παροχὴν τοῦ διὰ ταύτην χρη-
ματικοῦ ἐπιδόματος καὶ προκλήθεως
θορυβώδους συζητήσεως, ὁ πρόεδρος
τοῦ σωματείου κ. Ἄντ. Δελαπόρτας
ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του καὶ ἐξελέ-
γη τοιοῦτος ὁ κ. Ἐν. Παξινοπούλος.

— Ὁ κ. Γεράσιμος Φραγκόπουλος
πλοίαρχος καὶ ἡ δεσποινὴς Πολυξένη
Σ. Λευκοκίτου, ἡραβωνίσθησαν. Τοὺς
συγχαίρομεν ἐγκαρδίως.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις ἡμέτερος συμπο-
λίτης καὶ διαπρεπὴς λογογράφος καὶ
θεατρικὸς συγγραφεὺς κ. Χαρ. Ἀντι-
νος, κατεμάγευσε τὸ Ἀθηναϊκὸν κοι-
νὸν διὰ τῆς θαυμασίας ἐν τῷ «Παρ-
νασσῶ» διαλέξεώς του περὶ τῶν ποιη-
τῶν Βασιλείδου καὶ Παπαρηγοπού-
λου.

— Ἀπεβίωσεν ἐν ἑαυτῷ ὁ κ. Γεώργιος
Γεώργιος Κατσαβᾶς πατὴρ τοῦ
ἐργατοῦ κ. Ν. Κατσαβᾶ καὶ ἀντ'
ἀποχθονεύει.

ΣΤΗ ΜΠΟΥΛΟΥΚΟΥ

Ὅσες τὰ θέλουν τέλεια
στὴ μόδα τὰ καπέλα,
κι' ὅσες ζητοῦν πραγματικά
Παρισινὰ μοντέλα,
Παρισινὲς νὰ γίνωνται
ὁσάκις τὰ φοροῦνε,
εἰς τῆς Μπουλούκου μοναχὰ
ἄς πᾶνε νὰ τὰ βροῦνε,
στὸ σπίτι τοῦ δουλεύεται
μεγάλῃ πελατεία
κι' ἀθρόα συμμαζεύεται
ἡ ἀριστοκρατία.

ΔΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Διὰ τὰς οἰκονομίας τοῦ ἐργατικοῦ
κόσμου, ταμειετήριον εἰς πρώτην ζή-
τησιν πρὸς 4 %.

ΜΑΖΕΣΤΙΚ

Τὸ τελειότερον ξενοδοχεῖον τῶν Ἀ-
θηνῶν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστη-
μίου.

Διευθύνται οἱ Κεφαλλῆνες

ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΕΠΠΑΤΟΙ & Ε. ΜΑΤΙΑΤΟΣ

ΚΟΝΤΙΝΑΛΤΑΙ

Τὸ ἀξιοπρεπέστερον ξενοδοχεῖον τοῦ
Πειραιῶς

Διευθύνται οἱ Κεφαλλῆνες

ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΑΜΑΝΗ

ΟΙΝΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Σ. Γ. ΤΡΑΤΛΟΥ

ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 2

Μανροδάφνη, ρομπόλα, μοσχάτο,
Μονεμβασίας. Οἶνοι παλαιοί, ἀγνοὶ
ἐπιτραπέσιοι, κατάλληλοι πρὸς κατα-
σκευὴν κίνας, μοναδικοὶ διὰ τοὺς ἀναρ-
ρωνόντας.

Ν. ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ

Ὁ καλλιτέχνης ὑποδηματοποιὸς εἰς τὸ
κατάστημα τοῦ ὁποῦ παραγγέλει τὰ
ὑποδήματά του ὅλος ὁ ἐκλεκτὸς κόσμος
τῶν Ἀθηνῶν.

Ὅδὸς Σταδίου ἐναντὶ Ἀρσαλείου.

Δ. Χ. ΜΠΕΚΑΤΩΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΛΗΝ

Τὸ τελειώτερον Κατάστημα

Ἀνδρικῶν εἰδῶν πολυτελείας

188 Ὅδὸς Αἰόλου 188

Τιμαὶ ἀπολύτως ὥρισμαί.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

ΤΑΣΗ Δ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ

96-ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ-96

Πλουσία συλλογὴ ἐτοιμῶν πέλων.

Καστόρια, ψάθες, βελούδα, κορδέλες,
πετρά, ἄνθη κτλ.

Πώλησις χονδρική καὶ λιανική.

Η. Σ. ΛΥΓΚΟΥΡΗΣ

Ὁ ἐκ Λεξουρίου τῆς Κεφαλληνίας,
ἐν Εὐρώπῃ σπουδασας, ἐπιστήμων ὁδον-
τοῦατρος, εἶναι ὁ μόνος εἰδικὸς διὰ τὴν
ἀνώδυνον ἐξαγωγὴν τῶν ὁδόντων. Θε-
ραπεύει ἀποτελεσματικώτατα ὅλας ἐν
γένει τὰς παθήσεις τοῦ στόματος καὶ
ὁδόντων.

36 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 36

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΚΡΟΝΙΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Διευθυντής ΚΩΣΤΗΣ ΙΓΓΛΕΣΗΣ

Τύποις Π. Α. Πετράκου. — Ἀθῆναι.